

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem
Mgr. Ondřejem Bartošem ve věci

žalobkyně: X, narozená X
bytem X
zastoupená advokátkou JUDr. Šárkou Línkovou
sídlem Jiráskova 972, 530 02 Pardubice

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 4. 2021, č. j. X, ve věci invalidního důchodu,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 6. 4. 2021 rozhodla žalovaná o námitkách proti rozhodnutí ze dne 21. 9. 2020, č. j. X, kterým žalovaná jako správní orgán prvního stupně zamítla žádost žalobkyně o přiznání invalidního důchodu z důvodu nesplnění podmínek podle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť

podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Pardubice ze dne 3. 9. 2020 nebyla žalobkyně shledána invalidní, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost poklesla pouze o 30 %. Napadeným rozhodnutím žalovaná námítka žalobkyně zamítla a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdila. Na základě nového posouzení zdravotního stavu (posudek ze dne 6. 1. 2021) byla nově určena míra poklesu pracovní schopnosti o 35% a datum invalidity stanoveno od 2. 4. 2020. Žalobkyně i však přes uznanou invaliditu nesplňovala druhou podmínku nároku na invalidní důchod, a to získání potřebné doby pojištění.

II. Žalobní argumentace

2. Žalobkyně namítala nesprávné a neúplné přezkoumání jejího zdravotního stavu a nesprávné posouzení data vzniku invalidity. Žalobkyně poukazovala na skutečnost, že se pro stejné psychické onemocnění léčí minimálně od února 2014, přičemž zdravotní stav se nezlepšuje, spíše se zhoršuje.
3. Žalobkyně navrhovala zrušení napadeného rozhodnutí, i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

III. Vyjádření žalované

4. Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že posudek, na jehož základě bylo vydáno napadené rozhodnutí, splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti, vypořádává se se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Poukázala především na skutečnost, že byt žalobkyně byla uznána invalidní, stále nesplňovala druhou podmínku pro přiznání invalidního důchodu, a to získání potřebné doby pojištění. Podmínky pro přiznání invalidního důchodu, tj. invalidita a potřebná doba pojištění, musí být splněny současně, což se u žalobkyně nestalo.
5. Žalovaná závěrem navrhla, aby žaloba byla zamítnuta.

IV. Jednání soudu

6. Krajský soud provedl při jednání dne 5. 10. 2021 důkaz posudkem věcně a místně příslušné (§ 4 odst. 4 zákona č. 582/1991 Sb.) Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Hradci Králové (dále jen „PK MPSV“) ze dne 13. 7. 2021, č. j. SZ/2021/712-HK-15.
7. Žalobkyně navrhovala doplnění dokazování o doklady dokládající získání potřebné doby pojištění; za účelem obstarání těchto podkladů si vyžádala odročení jednání, čemuž soud vyhověl a poskytl jí k doplnění dokladů lhůtu 1 měsíce. Žalobkyně v určené lhůtě žádné podklady neposkytla, nýbrž se písemně vyjádřila tak, že v návaznosti na jednání před krajským soudem a na základě posudku PK MPSV považuje stupeň invalidity a datum jejího vzniku, tj. od 2. 4. 2020, za nesporné. Dále uvedla, že je pro splnění druhé podmínky pro přiznání invalidního důchodu, tj. získání potřebné doby pojištění v rozhodném období, připravena si doplatit částku odpovídající potřebné době pojištění, když v dané věci již zahájila jednání s žalovanou.
8. Při jednání dne 8. 12. 2021 nebyly stranami předloženy žádné další důkazy. Žalobkyně ponechala rozhodnutí na úvaze soudu. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby.

V. Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.).
10. Žaloba není důvodná.
11. Podle ustanovení § 38 zákona o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se
 - a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo
 - b) invalidním následkem pracovního úrazu.
12. Podle ustanovení § 40 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění se potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod zjišťuje z období před vznikem invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních deseti roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období deseti roků dokončeném po vzniku invalidity; u pojištěnce mladšího 24 let činí přitom potřebná doba pojištění dva roky.
13. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění platí, že jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a. nejméně o 35%, avšak o 49%, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b. nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c. nejméně o 70%, jedná se o invaliditu třetího stupně.
14. Podle § 39 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění platí, že při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
15. Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity je otázkou odbornou, medicínskou, a rozhodnutí soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení. Správní soud si proto nemůže učinit úsudek o této otázce sám. Podle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zák. č. 582/1991 Sb.“), posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Posudkové komise jsou oprávněny posoudit pokles pracovní

schopnosti a zaujmout posudkové závěry o invaliditě, jejím vzniku, trvání či zániku. Posudkové řízení je specifickou formou správní činnosti (srov. § 16a zák. č. 582/1991 Sb.) spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění.

16. Na základě provedeného důkazu posudkem PK MPSV vzal krajský soud za prokázané, že rozhodující příčinou nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je z posudkově medicínského hlediska chronifikovaná periodická depresivní porucha. Zároveň má také krajský soud za prokázané, že došlo ke vzniku invalidity prvního stupně, když šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49% s tím, že datum vzniku invalidity bylo určeno od 2. 4. 2020
17. Žalobkyně v řízení neprokázala, že by v rozhodném období, tj. od 2. 4. 2000 do 1. 4. 2020, získala potřebnou dobu pojištění. Žalobkyně na základě závěrů posudku PK MPSV a po dodatečně poskytnuté lhůtě, kterou si vyžádala k prověření rozhodných dob pojištění, uznala správnost evidence těchto dob žalovanou (příloha napadeného rozhodnutí); uznala také existenci invalidity prvního stupně a datum jejího vzniku.
18. Na základě právě uvedených skutečností, vycházejí podle § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí, krajský soud dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí se zakládá na správně zjištěném skutkovém stavu a správném právním posouzení věci a je tedy zákonné.

VI. Závěr a náklady řízení

19. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobkyní jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
20. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Pardubice 8. prosince 2021

Mgr. Ondřej Bartoš v. r.
samosoudce